

Elena MAFTEI-GOLOPENȚIA   Raluca Maria TOPALĂ
Oana Florina AVORNICESEI

**INTERPRETAREA DE CONFERINȚĂ
- TEHNICI ȘI APLICAȚII -**

Elena MAFTEI-GOLOPENȚIA   Raluca - Maria TOPALĂ
Oana Florina AVORNICESEI

**INTERPRETAREA DE
CONFERINȚĂ
- TEHNICI ȘI APLICAȚII –**

**Editura UNIVERSITARIA
Craiova, 2016**

Referenți științifici:

Prof. univ. dr. Roxana-Cristina PETCU

Conf. univ. dr. Mihai DRAGANOVICI

Copyright © 2016 Editura Universitaria

Toate drepturile sunt rezervate Editurii Universitaria

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MAFTEI-GOLOPENȚIA, ELENA

Interpretarea de conferință : tehnici și aplicații / Elena
Maftעי-Golopenția, Raluca Maria Topală, Oana Florina
Avornicesei. - Craiova : Universitaria, 2016

Conține bibliografie

ISBN 978-606-14-1033-0

I. Topală, Raluca Maria

II. Avornicesei, Oana Florina

În loc de prefață

Să construiești Europa și să o sudezi într-o Uniune Europeană a fost și este, în același timp, o întreprindere istorică și originală, dar și o provocare de zi cu zi.

Dincolo de efortul de a ne uni în jurul unor obiective politice, economice, monetare și sociale, a fost nevoie să prezervăm trăsăturile cele mai originale și mai specifice ale Europei: diversitatea culturală și multilingvismul care o caracterizează. Această originalitate ne oferă însă și o lecție de democrație și ne obligă să facem astfel încât cetățeanul să se regăsească și să se facă înțeles de „instituții”, prin vocea celor pe care i-a mandatat să-l reprezinte (foarte bine pregătiți, adesea, în multe domenii, dar fără o pregătire de lingviști). Dacă vrei să participi la dezbateră comunitară, trebuie să ai posibilitatea să te exprimi în limba pe care o stăpânești cel mai bine - adică în limba maternă; cu alte cuvinte, să respingi uniformizarea lingvistică și, dincolo de aceasta, uniformizarea gândirii. Iar atunci când interlocutorii nu vorbesc aceeași limbă, instituțiile Uniunii Europene recurg la interpretarea de conferință. Experiența a arătat că interpreții de conferință trebuie să aibă nu numai cunoștințe lingvistice aprofundate, dar și o pregătire universitară completă - oricare ar fi domeniul lor de specializare.

Aderarea României la UE a fost momentul în care a devenit evident faptul că existau mari dificultăți în a recruta un număr suficient de interpreți de conferință care să posedă limbile și nivelul profesional necesare. De aici și până la organizarea unor secții specializate în formarea lor (la început în cadrul secțiilor de limbi străine din câteva universități românești) nu a fost decât un pas. Făcut foarte repede și cu multă competență. S-a adăugat apoi ajutorul acordat de SCIC (Serviciul Comun de Interpretare-Conferințe al UE) prin stagii intensive de formare, care s-au adresat absolvenților cu studii universitare, dar care nu posedau noțiuni de interpretare, selecția făcându-se în funcție de nivelul lor general de cunoștințe și de aptitudinile pentru interpretare. Experiența a servit ca punct de plecare pentru definirea criteriilor

de aptitudini și de selecție, dar și pentru constituirea, încetul cu încetul, a unei metode de formare a interpreților de conferință, care, la ora actuală, reprezintă o profesie cu un statut bine definit.

Interpretul de conferință este cel care trebuie să transmită mesajul de la un interlocutor la celălalt pentru ca ambii să se înțeleagă fără să își pună măcar întrebarea dacă s-au înțeles direct sau prin intermediul unui terț. El face să dispară diferențele la nivelul înțelegerii lingvistice și restituie - fără să-l trădeze - mesajul unuia în limba celuilalt. Și aceasta chiar dacă, pentru un observator neavizat, tehnicile lui nu se impun ca evidente. De multe ori, participanții la reuniuni internaționale cred ca interpretul face apel la stenografie pentru a transcrie discursurile auzite sau sunt tentați să se oprească după fiecare frază pentru a lăsa „traducerea” să își facă treaba.

Această profesie - în care bagajul cultural este la fel de important ca și cunoașterea limbilor - evoluează continuu; societatea se schimbă, centrele de interes se schimbă, temele abordate în cadrul reuniunilor devin din ce în ce mai tehnice (științifice chiar uneori), iar interpretul trebuie să se pregătească temeinic și să facă o muncă de înaltă calitate. În ciuda schimbărilor, bazele formării universitare a interpretului de conferință rămân aceleași. Lucrarea de față își propune să facă o prezentare a elementelor constitutive ale acestei formări. Ea se adresează atât cadrelor didactice care predau, cât și studenților care studiază materia numită „Interpretare de conferință”. În același timp, ea poate constitui un instrument util în perfecționarea continuă a oricărui interpret, dar și o fereastră deschisă asupra acestei profesii pentru toți cei care, într-un fel sau altul, intră în contact cu ea.

Nu știm dacă Europa va cunoaște, într-o zi, o limbă comună. Și nici nu credem că aceasta ar reprezenta o problemă esențială. Ceea ce este evident, însă, pentru toată lumea este că ritmul armonizării economice și politice dintre țările europene este mai rapid decât ritmul cunoașterii unei limbi comune. Iată de ce suntem convinși că interpretarea de conferință va rămâne, pentru încă mult timp, un mijloc foarte important pentru înțelegerea dintre oameni.

Mariana Petrișor,
Interpret de conferință acreditat pe lângă instituțiile europene

Cuvânt-înainte

Interpretarea de conferință este o activitate care și-a croit drum, încet, dar constant, până în centrul tuturor domeniilor și aspectelor de viață care presupun acte de comunicare într-un cadru internațional și la toate nivelurile socio-profesionale, economico-politice și cultural-educative, până la cele mai înalte niveluri administrative și de guvernământ. Cum realitatea secolului al XXI-lea este eminentemente internațională, publică, transparentă și interactivă, rezultă în mod evident și cu necesitate faptul că actul comunicării oficiale trece peste toate barierele geopolitice și cultural-lingvistice. Or, tocmai în punctul acestor bariere își face simțită prezența interpretarea de conferință, ca activitate de sine stătătoare, cu un statut bine definit și delimitat, consolidat în timp: ea este cea care „șterge” zilnic, peste tot în lume, în săli de conferință și de ședință, barierele din calea comunicării internaționale, astfel încât acestea nu se mai fac resimțite. Ce rămâne în urma acestui firesc act comunicativ care se desfășoară constant și de la sine înțeles în cheia plurilingvismului, între cel puțin două limbi străine, sunt decizii, acorduri, contracte, hotărâri, protocoale, unele de importanță vitală pentru omenire, care deseori decid, cu implicații majore și

de lungă durată, căi ce duc spre pace sau război, ruină sau bunăstare la nivel de stat sau continent.

Lucrarea de față reprezintă un set de intenții și se delimitează de altele, în abordarea pe care o are asupra interpretării de conferință.

Ce este lucrarea de față?

Acest volum își propune să facă o prezentare a interpretării de conferință, așa cum este ea practică ca activitate profesională, și a domeniului pe care l-a impus și l-a consolidat odată cu statutarea proprie în mediul profesional. Prezentarea se desfășoară atât în timp, cât și sincron. Urmărește să ofere o imagine a evoluției istorice a interpretării de conferință, a felului în care este practică astăzi, cu principiile, conceptele și noțiunile care o configurează, tipurile ei, precum și o imagine a interpretului de conferință și a aspectelor care îi reglementează activitatea: profil, responsabilități, deontologie.

De asemenea, are și o componentă practică, ce presupune aplicații menite să dezvolte competențele de lucru ale interpreților.

Lucrarea se adresează în special cadrelor didactice și studenților care predau/studiază materia Interpretare de conferință, dar nu numai lor, ea putând fi un instrument util și

pentru pregătirea continuă a interpreților de conferință, dar și pentru orice persoană interesată de acest domeniu.

Ce nu este lucrarea de față?

Deși principalul public căruia i se adresează face parte din mediul academic, nu se restrânge nici la acesta, nici la specialitățile filologice. Dimpotrivă, prin natura activității pe care o descrie, vizează persoanele din orice domeniu de studiu sau activitate profesională, care vor să se familiarizeze cu interpretarea de conferință, să îi cunoască natura și exigențele și, poate, să o ia în calcul ca opțiune de parcurs profesional de la un anumit moment al carierei lor, care nu trebuie neapărat să fie cel inițial, după terminarea studiilor, și nici cel principal.

În principiu, un absolvent specializat în orice domeniu profesional poate să includă această activitate în portofoliul profesional, la orice moment al parcursului din câmpul muncii, doar că decizia trebuie să fie cât se poate de serioasă și luată obligatoriu în cunoștință de cauză. Domeniul nu este deloc ușor și sunt foarte mulți cei care confundă interpretarea de conferință cu studiul limbilor străine, cu care are în comun materialul de lucru, limbile străine, având, însă, seturi de principii și deprinderi cu totul diferite. Este vorba de două domenii profesionale total

diferite și, prin urmare, lucrarea de față nu este un manual sau un suport de curs pentru limbi străine.

De asemenea, nu este o lucrare despre/de traducere. Interpretarea de conferință are în comun cu activitatea de traducere limbile străine și transmiterea unui mesaj dintr-o limbă în alta, dar asemănările se opresc aici. Căci nu doar că traducătorul realizează în scris ceea ce interpretul face oral (în majoritatea cazurilor, nu în toate), dar exigențele care țin de contextul, mediul, logistica și condițiile în care își desfășoară activitatea interpretul de conferință, precum și atâtea aspecte ce țin de natura activității în sine nu se regăsesc în activitatea profesională a traducătorului.

Structură

Lucrarea este structurată în trei capitole, fiecare având mai multe secțiuni, iar unele secțiuni sunt împărțite la rândul lor în mai multe subsecțiuni. Capitolul 1 prezintă aspecte teoretice. Capitolul 2 se ocupă de aspecte practice (organizarea activității, deontologie, protocol și etichetă). Capitolul 3 cuprinde aplicații ce au rolul de a dezvolta deprinderile necesare unui interpret, precum și discursuri de diverse tipuri și structuri, pentru interpretarea consecutivă și interpretarea simultană, în limbile engleză, franceză, germană, spaniolă și română.